

[K. J. Mortensen.]

— måske oven i købet lidt skarperne nu og da. Jeg så også, at et firma truede med at stoppe sine investeringer på grund af regeringen Baunsgaards politik, men så vidt jeg har fundet ud af, har man ikke gjort det alligevel.

Vi har vel også flere gange i det sidste års tid hørt erhvervene sige, at nu har man fra folketingets side vedtaget love, som vil knuse erhvervslivet fuldstændigt. Bl. a. henviste man til sygedagpengeloven og mente, at denne lov ville betyde for det første meget store udgifter og for det andet en masse forømmelser på arbejdspladserne. Det var derfor med glæde, at man i forskellige aviser som Jyllands-Posten og Vejle Amts Folkeblad kunne se her for nogen tid siden, at det havde vist sig, at disse forudsigelser helt havde slået fejl, idet der ikke var større fravær fra arbejdspladserne efter lovens ikrafttræden, end der havde været før. Nu er det selvfølgelig klart, at der skulle dryppes en lille smule malurt i bægeret, når man måtte erkende sådan noget, så man sluttede naturligvis med at sige: „Men det kan nå at komme endnu“. Jeg tror stadig væk ikke, det kommer og håber også på, at man forstår at styre det.

Når vi taler om erhvervspolitik, bliver vi nødt til at se på den i en lidt bredere sammenhæng. Det forstås vel almindeligvis på den måde, når vi taler om erhvervspolitik, at det udelukkende drejer sig om en politik, der skal tilgodese storindustrien. Jeg tror nok, vi må erkende, at når vi skal tale om erhvervspolitik, så er der mange forskellige interesser, der skal varetages, idet det ikke blot er storindustrien, det drejer sig om, men også håndværk, småindustri og handel, og i forbindelse med en erhvervspolitik skal vel også tages hensyn til forbrugersinteresserne.

Det er måske nok forståeligt, at der fra industriens side har været en vis bitterhed i nogle år, fordi man vel har haft det indtryk, at den til enhver tid siddende regering først og fremmest tilgodeså ét erhverv, nemlig landbruget. Det må vi erkende har været rigtigt, men til gengæld også nødvendigt, idet vi har måttet give landbruget rimelige vilkår for at have en nogenlunde fornuftig indtjening, indtil de forbedrede afsætningsmuligheder og priser gennem vor tilslutning til EF var slået igennem. Desuden må vi

også huske på, at den støtte, der har været givet ret ensidigt — det må jeg indrømme — til landbruget, på den anden side har været til gavn for industrien. For uden den valuta, som landbruget har hjembragt, havde vi ikke været i stand til at opbygge den industri, vi har fået opbygget.

Til gengæld må vi nu nok til at satse mere på, at vi skal bistå industrien og se, hvorledes vi opbygger et system, der kan klare Danmarks fremtidige indtjening af valuta gennem en eksport. Men det er også ensbetydende med, at vi bliver nødt til at se erhvervspolitikken som en helhed og ikke blot fra en enkelt vinkel, idet vi, som jeg også tidligere har nævnt, må erkende, at vi under forskellige former må tilgodese den mindre industri. For hvis vi skal være helt ærlige, er det vel nok den mindre industri, vi har været hårdest ved indtil nu.

Nu skal det ikke forstås sådan, at vi direkte har forfulgt den, men en del af den administrationsbyrde, vi har lagt over på den, som ATP, kildeskot osv., klares noget lempeligere i den store industri, som i forvejen har opbygget edb-lønberegninger osv., end den klares i den lille industri og hos småhåndværkerne.

Der er nemlig ingen tvivl om, at den lille industri og håndværket har stor betydning for landet, for hvis vi først begynder at se på beskæftigelsesmuligheder etc., beskæftiges der i forhold væsentligt flere i denne gruppe, og indtjeningen er også stor. Vi skal også huske, at den lille industri er en servicefunktion, som er nødvendig for den store industri. Derfor må vi passe på, at småindustrien ikke falmer og går nedentom og hjem.

Det kan også virke lidt ejendommeligt, når mange af de erhvervspolitiske angreb på regeringen i øjeblikket går på kritik af den stabiliseringspolitik, som det i øjeblikket er nødvendigt at føre. Jeg er glad for, at handelsministeren har peget på de faremomenter, som den nuværende økonomiske situation indebærer, idet det økonomiske pres og en for hurtig ekspansion giver risiko for, at ressourcerne trækkes bort fra eksportproduktionen over i hjemmemarkedserhvervene, altså anvendes til produktion af forbrugsvarer. Disse farer bør vi undgå ved en tilpasning af vor interne økonomiske politik.

Prisstigningerne på hjemmemarkedet er i stor udstrækning bestemt af de stigende